

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

73. Quid si Prælati, cui pleno jure subest manuale beneficium, promiserit se non revocaturum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

qui ab Episcopo, Capitulo, vel monasterio deputantur tanquam Vicarii ad exercitium curæ, vel servitium Ecclesiæ unitæ Capitulo, dignitati, vel etiam Episcoparui; nam & hi ut famuli conducti sunt ad nutum absque causâ amovibiles. de Luca. n. 16. Tertio: qui sine titulo aliquo collatio ad servitium Ecclesiæ per illum Rectorem, vel per Capitulum Cathedralis seu Collegiæ, aut per Congregationem Capellanorum quandam Capituli speciem constituentium assumuntur ex prærogativâ, & per quandam speciem necessitatis (sed quod naturales seu indigenæ admitti debeant ad Ecclesiæ talis servitium) ut supportatis aliquibus oneribus juxta statuta talis Ecclesiæ admittantur etiam ad participationem massæ communis; quamvis hi ob questum illud jus, & hunc quasi titulum resultantem à statuto, vel consuetudine talis Ecclesiæ ob nationalitatem removeri ita pro libitu nequeant. de Luca. n. 14. his suppositis

2. Respondeo secundo: posse talem beneficium sine causâ removeri validè, nec posse remotum contra removemtem conquiri, de Luca de benef. d. 97. num. 6. & 7. absolute dicens, posse ea possessoribus auferri per superiorem ad ejus arbitrium sine causâ, ideò que amotis negari remedia possessoria reintegranda, vel retinenda contra amovemtem. Idem absolute ait Corrad. pr. benefic. l. 1. c. 6. n. 270. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. num. 4. Sanch. l. 7. in Decal. c. 29. num. 111. Less. l. 2. c. 41. Garc. p. 1. c. 2. num. 87. Azor. to. 2. l. 3. c. 26. q. 2. n. 13. Suar. to. 4. de relig. l. 3. c. ultimo. n. 21. quos citat & sequitur Castrop. de benef. d. 1. p. 3. n. 3. beneficiarius enim non potest possidere tale beneficium, nisi pro tempore, quo non fuerit ab eo revocatum, quia solum pro eo tempore fuit concessum; ergo revocatione factâ non habet jus diutius illud possidendi, & hinc spoliatus sine causâ beneficio, nullo modo potest contradicere Prælati spoliantis, quia nullam in tali spoliatione patitur injuriam. Neque recurrere ad Superiorem, ut injustitiam repararet; sed ad summum, ut impediatur malitiosam revocationem. Innoc. in c. insinuante, & c. qui Clerici vel videntes. apud Castrop. n. 4. Porro intelligenda hæc, dum beneficium pleno jure subditur Prælati revocanti. Sanch. n. 118. Suar. n. 23.

3. Respondeo tertio: non posse talem sine causâ rationabili revocari licitè; tum quia generale est, quemlibet obligatum esse in suis actionibus habere finem honestum; tum quia variatio Rectorum solet esse Ecclesiæ damnosa, adeòque ut hujusmodi periculum honestetur, gravi causâ moveri debet Prælati ad amotionem. Castrop. n. 5. citans Rebuff. & Suar. supra. Neque plus, quam illicitum importare videntur textus illi clem. unic. de supp. negl. præl. & c. cum ad monasterium. de statu monach. ubi non permittitur simpliciter revocatio regularis à beneficio, sed modificatè, scilicet cum operuerit. Neque etiam verba illa Divi Gregor. relata in hac materia c. illa prepositorum. 67. q. 3. restringenda sub ratione potestas est prepositorum: non enim sonant, ut ex iis, uti & ex iis textibus arguere videtur Lott. l. 1. q. 33. num. 31. & seq. quod ubi caret ratione, potestas ista amovendi suspendatur, quominus operetur validè; quin potius contrarium indicant, potestatem non restrictam manere potestatem. Porro eo ipso, quod revocatio procedat sine ratione, atque ita resolvitur in impetum censerit eam factam malitiosè, censet Lott. n. 32. citans Menoch. consil. 69. n. 34. & seq.

P. Leuren. Fori Benef. Pars I.

Questio 73. Quid si ergo Prælatus, cui pleno jure subest manuale beneficium, promiserit se non revocaturum?

Respondeo: adhuc revocare illum posse validè, cum per hanc promissionem non mutetur natura beneficii, quæ est, ut pro voluntate conferentis removeri possit. Sanch. loc. cit. num. 125. pluribus id probans Gonz. loc. cit. §. 6. n. 4. apud Castrop. n. 9. neque etiam fieret in hoc casu revocatio illicitè, cum hæc promissio, utpote contraria naturæ talis beneficii, vires nullas habeat, non secus ac promissio non revocandi testamentum, vel precarium juxta. l. cum precario. ff. de precario. Sanch. Gonz. loc. cit. contra Navar. l. 3. consil. 20. de regular. Rodriq. to. 3. q. 29. a. 9. apud Castrop. n. 10. qui & ipse n. 11. consentit cum Sanch. si promissio facta non revocandi absolute, vel non revocandi, tamen causa honesta intercedat, quæ aliàs revocationem honestare posset. Quod idem est, & valet adhuc revocatio, etsi juramento firmata promissio; quia neque juramentum mutat naturam beneficii. Sanch. n. 128. Gonz. loc. cit. perjurus tamen erit Prælatus in omnibus illis casibus, in quibus aliàs obligatus non esset revocationem facere, quia pro omnibus illis videtur jurasse, & consequenter ex juramento obligari non revocare. Castrop. num. 12.

Questio 74. Qua censeatur causa rationabilis removendi talem beneficiatum?

Respondeo: eam esse non tantum culpam aliquam beneficiarii, sed quamcumque utilitatem vel commoditatem Ecclesiæ vel religionis, si beneficiatus est religiosus; cum hæc remotio non sit poena, neque actus justitiæ vindicativæ; sed prudentis regiminis beneficii. Suar. loc. cit. apud Castrop.

Questio 75. An, & quando recurrente amovendo vel amoto ad superiorem Prælati removens pro impedienda amotione, vel impetranda cassatione factæ amotionis sui, teneatur manifestare & probare causam amotionis?

Respondeo: non videri teneri illam manifestare, multo que minus probare causam, cur eum amoveat vel amoverit; nequaquam autem debere castari factam ab eo remotionem, quamdiu non constat, nec præsumitur, illum agere, vel egisse malitiosè (qualiter etiam in dubio non præsumitur odium vel calumnia, sed probari debet, C. de Luca de benef. d. 97. n. 11.) ita sentire videtur Suar. cit. l. 3. c. 19. n. 20. & citans illum Castrop. quicumque in contrarium dicat Lott. n. 39. & seq. nimirum satis non esse, quod Collator, dum tale beneficium contulit eâ lege, ut sine causâ revocare non posset, affirmet in genere causam subesse (quod vult sufficere, si collatum beneficium sine eâ lege) sed debere etiam eam specificare, ut possit discuti, an rationabilis sit; & quidem, dum adest præsumptio malæ voluntatis, non sufficere fieri indaginem causæ summarie & extra judicialiter: videtur namque id esse contra naturam talis beneficii nõ posse illud revocare (intellige validè) sine causâ.

C

Questio